

2016.12.09.

Fővárosi Ítéltábla
32.Pf.21.122/2016/6.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 57.	
FÓLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:.....	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett	2016 -11- 2 9
PÉLDÁNY:.....	IV:.....
MELLÉKLET:.....	KÖZTÜK:.....
FÓLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:.....	21368/16

A Fővárosi Ítéltábla dr. Hüttl Tivadar ügyvéd (1136 Budapest, Tátra utca 15/B. I. emelet 1.) által képviselt Társaság a Szabadságjogokért Egyesület (1136 Budapest, Tátra utca 15/B.) felperesnek – dr. Geszti Gábor Mihály jogtanácsos által képviselt Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (1015 Budapest, Ostrom utca 23-25.) alperes ellen közérdekű adat kiadása miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. június 7. napján kelt 36.P.21.366/2016/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám, az alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az alperest annak 15 napon belüli közlésére is kötelezi, hogy a Központi Elektronikus Hozzáférhetlenné Tételi Adatbázisba (KEHTA) bevezetett, az elektronikus adathoz való hozzáférés ideiglenes megakadályozására irányuló kötelezettségek tekintetében az adatigény beérkezésének napjáig hány esetben került sor jogalap szerinti bontásban az adatbázisban rögzített kötelezettség törlésére a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 158/D. § (7) és (8) bekezdése alapján, valamint hány esetben került sor az adatbázisban rögzített kötelezettség véglegesítésére a Be. 596/A. § (6) bekezdése alapján azzal, hogy a véglegesítést elrendelő határozatát az eljáró bíróság a Be. 596/A. § (1) bekezdésének mely pontjára alapította.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a per fő tárgya tekintetében helyben hagyja.
Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 45.000 (negyvenötezer) forint + ÁFA együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes közérdekű adat igénylést nyújtott be az alpereshez, mint az elektronikus hírközlő hálózat útján közzétett adat ideiglenes és végleges hozzáférhetlenné tételére vonatkozó büntetőbírói határozatok végrehajtásában közreműködő államigazgatási szervhez. Az adatigénylés arra irányult, hogy az alperes az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (Eht.) 92/A. §-nak hatályba lépésétől, az adatigény beérkezéséig közölje, hogy hány alkalommal rögzített KEHTA-ban büntető ügyekben eljáró bíróságok megkeresésére elektronikus adathoz való hozzáférés ideiglenes megakadályozására irányuló kötelezettséget, továbbá közölje, hogy a KEHTA-ba az első kérdés szerint bevezetett, az elektronikus adathoz való hozzáférés ideiglenes megakadályozására irányuló kötelezettségek tekintetében az adatigény beérkezésének napjáig hány esetben került sor jogalap szerinti bontásban az adatbázisban rögzített kötelezettség törlésére a Be. 158/D. § (7) és (8) bekezdése alapján, valamint hány esetben került sor az adatbázisban rögzített kötelezettség véglegesítésére a Be. 596/A. § (6) bekezdése alapján azzal, hogy a véglegesítést elrendelő határozatát az eljáró bíróság a Be. 596/A. § (1) bekezdésének mely

pontjára alapította.

Az alperes a kérelmek nem tett eleget, ezért a felperes keresetében az adatigényléssel egyezően kérte marasztalni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy az Eht. 159/B. § (3) bekezdése értelmében a KEHTA adatai nem nyilvánosak.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül közölje a felperessel, hogy az Eht. 92/A. §-ának hatálya lépéséig 2016. február 19-ig az alperes hány alkalommal rögzített a központi Elektronikus Hozzáférhetővé Tétel Adatbázisban (KEHTA), a büntető ügyekben eljáró bíróságok megkeresésére elektronikus adatok hozzáférése ideiglenes megakadályozására irányuló kötelezettséget. Ezt meghaladóan a kereset elutasította. Megállapította, hogy a perrel felmerült költségeket a felek maguk viselik.

Döntését az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 3. § 5. pontja, 26. § (1) bekezdése, 31. § (1) és (2) bekezdése, 27. § (2) bekezdés c) és g) pontja, valamint az Eht. 159/B. § (3) bekezdésének értelmezésére alapította.

Abból indult ki, hogy az Eht. 159/B. § (3) bekezdése korlátozza a közérdekű és közérdekűből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot, a KEHTA adatai ugyanis nem nyilvánosak, azokra az Eht. 159/B. § (3) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott szervek, személyek tekinthetnek be. Megállapította, hogy az Eht. 159/B. § (3) bekezdés c) és g) pontjában irtnaknak. Ugyanakkor az egyetemes bírói gyakorlat és az Alkotmánybíróságnak az információszabadság vonatkozásában meghozott határozataiból is az állapítható meg, hogy az információszabadság korlátozására vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megszorítón kell értelmezni. Erre figyelemmel úgy ítélte meg, hogy az adatigénylőknek az 1. pontja, miszerint hány alkalommal rögzített az alperes a KEHTA-ban elektronikus adatahoz való hozzáférés ideiglenes megakadályozására irányuló kötelezettséget büntető ügyekben eljáró bíróságok megkeresésére, kizárólag statisztikai számadat. Abból az adatbázis tartalmára következtetni nem lehet, az adatbázis tartalma nem válik nyilvánossá, ezért e körben az alperes jogszerűen nem tagadhatja meg az adat kiadását. Ennél fogva az adatigénylők 1. pontjában irtn adatok kiadására kötelezte az alperest. Kifejtette, hogy a statisztikai adat mindösszesen egy számadat, amely által az adatbázis tartalma nem válik nyilvánossá, abból az adatbázis tartalmára következtetés nem vonható le. A 2. pontban irtn adatok vonatkozásában a kereset elutasította, mert a kért adatok már nem pusztán statisztikai számadatok. Következtetés vonható le az adatbázis tartalmára, ha jogalapi lebontásban az adatbázisban rögzített kötelezettség törlesztésére vonatkozó adatokat közzé kellene az alperesnek a Be. 158/D. § (7) és (8) bekezdése alapján, illetőleg a kötelezettség véglegesítésére vonatkozóan a Be. 596/A. § (6) bekezdése alapján meg kell határozni, hogy az eljáró bíróságok a Be. 596/A. § (1) bekezdésének mely pontjára alapították a véglegesítést elrendelő határozatukat. Ezek az adatok az Eht. 159/B. § (3) bekezdése alapján nem nyilvánosak, e körben a kereset elutasította.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő, kérte az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és az alperes keresetnek megfelelő marasztalását.

Fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a 34/1994. (VI. 24.) AB határozat, 12/2004. (IV. 7.) AB határozatra figyelemmel az információszabadságot korlátozó rendelkezéseket megszorítón kell értelmezni. Megítélte az elsőfokú ítélet ezt a jogelvet helyesen idézte, a második adatkör tekintetében azonban ezt figyelmen kívül hagyta. Erveleése szerint az Alkotmánybíróság döntésére figyelemmel a nyilvánosság-korlátozási okra való formális hivatkozás, a korlátozás tartalmi indokoltságának kétségtelen bizonyítása nélkül, a közérdekű

adatok megismeréséhez való jog alaptalan, s így szükségtelen korlátozásának minősül [6/2016. (III. 11.) AB határozat]. Hangsúlyozta, hogy a kereset nem a KEHTA adatbázisban található (egyedi ügyekre vonatkozó) adatok, hanem olyan az adatbázisban szereplő adatokat összesítő statisztikai adatok megismerésére irányult, amelyekből az egyedi ügyek adatai már nem állíthatók helyre. Ez a 2. pontban megjelölt adatok tekintetében is igaz. A statisztikai számadatok az Info tv. 3. § 5. pontja értelmében közérdekű adatnak minősülnek, esetükben nem érvényesül a KEHTA adatbázisban tárolt adatokra vonatkozó nyilvánosság-korlátozási indok sem. A 2. pontban írt adatkérés az 1. pontban írt átfogó, egész adatbázisra vonatkozó adatszolgáltatás cizelláltabb leszűkítését jelenti, ezzel az adatok jogalap és eljárási szabályok szerinti csoportosítását kéri. Érvélese szerint a bűnüldözés és bűnmegelőzés hatékonyság, illetve személyes adatok védelme legitim érdek az információs szabadság szűkítésére, a statisztikai adatok szolgáltatásakor azonban egyik érdek sem sérül.

Az alperes is fellebbezést terjesztett elő.

Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását. Hivatkozott arra, hogy az Eht. 159/B. § (3) bekezdését az elsőfokú bíróság megfelelő korlátozásnak tekintette, így nincs arra lehetőség, hogy az érintett adatokból nyert statisztika, az azokból képzett aggregátum ettől függetlenül mégis megismerhető legyen. Az elsőfokú ítélet érvelése rendkívül szélesen, a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatokat kezelő szervek működését veszélyeztető módon értelmezi a közérdekű adat fogalmát azáltal, hogy az ezeket kezelő szervek feladatává teszi a statisztikai adatok előállítását és átadását még olyan esetekben is, amikor az adat megismerhetőségét törvény, az Info tv. 27. § (2) bekezdése alapján korlátozza. Az ítélet szerint kiadni rendelt adatok ezen felül olyan adatok, amelyek alperes kezelésében lévő adatokból állíthatók elő, az Info tv. 3. § 5. pontjával szemben nem rögzített információk. Álláspontjuk szerint ilyen statisztika készítésére, adat előállítására alperes közérdekű adat kiadása tárgyában hozott ítéletben nem kötelezhető.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében – tartalmát tekintve – az alperesi fellebbezéssel támadott részben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az Eht. nem öncélúan, hanem jól azonosítható legitim célok érdekében korlátozza a KEHTA adatok megismerését. A statisztikai adatok a KEHTA adatbázisban szereplő nyers, egyedi adatoktól eltérő adatfajtájú adatok. Ezek csak akkor lennének az Eht. alapján elzárva a nyilvánosság elől, ha erről az Eht. kifejezetten így rendelkezne. A statisztikai adatok vonatkozásában nem igazolt az alperes az Info tv. szerinti legitim korlátozási érvet.

Az új adatok előállításával kapcsolatos alperesi hivatkozás kapcsán kifejtette, hogy sem az adatigénylésre adott válaszban, sem a kereseti ellenkérelmében, sem az elsőfokú eljárásban tartott tárgyaláson nem hangozott el olyan érv, miszerint nem kezelné a kért adatok az alperes. Rámutatott, hogy az adatbázisból lekérdezés eredménye fogalmilag nem új, hanem az adatbázisban eleve meglévő adat. Az Info tv. közérdekű adat definíciója értelmében „bármilyen módon vagy formában rögzített” adatra vonatkozik a közérdekű adat fogalma. Mivel a kért adatok rögzítve vannak az adatbázisban, amennyiben a felperes által kért adatok lekérdezése elvégezhető, minőségileg új adatot nem kell az alperesnek előállítania. Az aggregálás a közérdekű adatok nyilvánosságához fűződő jog érvényesülésének garanciája.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az alperesi fellebbezéssel nem érintett részben kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását. Kiemelte, hogy a Be. 158/B. § (5) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettség nem az alperest terheli, nincsen az alperest terhelő statisztika készítési kötelezettség. Nem teremt jogcímet, sem kötelezettséget közérdekű adat megismerésére, sem statisztika készítésére és közzétételére. Az Info tv. nem tartalmaz olyan rendelkezést, különbségtételt, hogy amennyiben a közérdekű adat megismerésének joga valamely törvény által, az Info tv. 27. §-ának felhatalmazása alapján korlátozásra kerül, úgy az érintett adatokból nyert statisztika, az azokból képzett aggregátum ettől függetlenül mégis megismerhető volna.

A felperes fellebbezése alapos, az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a másodfokú bíróság a döntésével és annak indokaival részben értett egyet.

A felperes által kért adatfajta az Info tv. 3. § 5. pontjának megfelelő közérdekű adatnak minősült, az adat ilyen minőségét az elsőfokú eljárás során az alperes maga sem vitatta, védekezésében adat megtagadási okra hivatkozott. Az Info tv. 3. § 5. pontja szerinti közérdekű adat fogalmának megfelelő a kért, az okra hivatkozott. Az Info tv. 3. § 5. pontja szerinti közérdekű adat fogalmának létrejövő információ, alperesi adatbázisból egyszerű matematikai művelettel kinyerhető, csoportosítással létrejövő információ, statisztikai adat. Az alperes nem hivatkozott arra, és nem is támasztotta alá, hogy a statisztikai adatok kért csoportosításban történő megadása olyan bonyolult műveleteket igényelne, hogy azt új adat előállításának kellene tekinteni. A felperes helyesen utalt arra is, hogy nem a nyilvántartás adataira irányult a közérdekű adatok kiadása iránti kérelme, hanem a nyilvántartásra vonatkozó statisztikai információit kért, ami a nyilvántartás konkrét adataitól eltérő adatfajtanak minősül.

Az elsőfokú bíróság helytállóan indult ki abból, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való jog korlátozása esetén a jogszabályi rendelkezéseket megszorítón kell értelmezni. Ezt a felperes által idézett 34/1994. (VI. 24.) AB határozaton, és a 12/2004. (IV. 7.) AB határozaton túl az Info tv. 30. § (5) bekezdése is előírja. Az Info tv. 27. § (2) bekezdés c), g) pontjában írt korlátozásnak megfelelő jogszabályi rendelkezés ezért nem zárja ki, a hivatkozott AB határozatok pedig megkövetelik a tartalmi vizsgálatot. A bíróságnak ezért a konkrét adatkérésre vonatkozóan vizsgálnia kell a korlátozás szükségességét és arányosságát, és a korlátozó jogszabályt ennek megfelelően kell értelmeznie.

Az alperesi fellebbezéssel szemben az elsőfokú bíróság ennél fogva helyesen foglalt állást akként, hogy az Eht. 159/B. § KEHTA adatbázis nyilvántartására vonatkozó rendelkezése önmagában nem tiltya az olyan statisztikai adatszolgáltatást a nyilvántartás adataiból, amelyekből az adatbázis konkrét tartalmára nem lehet következtetést levonni. Az Eht. 159/B. § AB határozatoknak megfelelő alkotmányos értelmezésnek az felül meg, hogy az olyan információ kiadása korlátozható, amelyből a nyilvántartás konkrét adataira lehet következtetést levonni. Annak közlése, hogy hány alkalommal rögzített az alperes a nyilvántartásban a Be. 158/B. § -nak megfelelő elektronikus adathoz való hozzáférés ideiglenes megakadályozására irányuló kötelezettséget alkalmazni az adatbázis konkrét egyedi adataira vonatkozó következtetés levonására. Az alperes jogi álláspontjánál fogva semmilyen módon nem bizonyította, hogy ezen összesített számadat közlése a 27. § (2) bekezdés c), g) pontnak megfelelően büncselekmények megelőzéséhez és üldözéséhez fűződő, illetve bírósági vagy közigazgatási eljárással kapcsolatos érdeket sértene, és a korlátozás bármely okból szükséges lenne. A statisztikai száma vonatkozó adatkiadás teljesítését ezért sem a 27. § (2) bekezdés c), g) pontja, sem az Eht. 159/B. § (3) bekezdése alapján nem tagadhatta meg, az elsőfokú bíróság ezért helyesen kötelezte az 1. pont tekintetében az alperest az adat kiadására.

Fentiekre figyelemmel a felperes alappal kifogásolta a 2. pont tekintetében a kereset elutasítását. A Be. 158/D. § (7), (8) bekezdései szerinti jogalapi bontásban történő adatkiadási kérelem arra irányult, hogy az alperes közölje, hány alkalommal szűnt meg az elrendelt ideiglenes hozzáférés megakadályozására irányuló kötelezettség a büntetőeljárás befejezése miatt és hány esetben bírósági megszüntetés miatt. A Be. 596/A. § (6) bekezdés szerinti végleges hozzáférhetlenné tételének elrendelésére vonatkozó adatkiadási kérelem pedig arra irányult, hogy az alperes közölje, hány alkalommal rendeltek el a végleges hozzáférhetlenné tételt az ideiglenes hozzáférésnek a büntetőeljárás befejezése után is fennálló indokoltsága (a), a tárhelyszolgáltatató kötelezettségének nem teljesítése (b), gyermekpornográfia (c), külföldi jogsegély (d) miatt. A 2. pontban kért adatok szintén statisztikai, egymástól független adatok

voltak, amelyekből a rendelkezésre álló adatok alapján önmagukban – egyéb adat, előadásra és bizonyításra szoruló összefüggés, tények hiányában – nem lehetett a nyilvántartás konkrét tartalmára következtetni. Az alperes jogi álláspontjánál fogva itt sem bizonyította, hogy az adat közzlése bármilyen módon a statisztikai számon túlmenően a konkrét nyilvántartási tartalomra utalna, vagy egyéb okból bűnmegelőzési, bűnüldözési érdeket, bírósági, közigazgatási eljáráshoz fűződő érdeket sértene, ezért az Eht. 159/B. § alkotmányos értelmezésének megfelelő korlátozásába ütközne. A 2. pont tekintetében sem bizonyított az alperes adatkiadás megtagadására vonatkozó Info tv. 27. §-ának megfelelő jogszabályi indokot, az elsőfokú bíróság keresetet elutasító rendelkezését ezért a másodfokú bíróság megváltoztatta, és az alperest a keresetnek megfelelően adatkiadásra kötelezte a rendelkező részben foglaltak szerint.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredményeként az első és a másodfokú eljárásban is teljes egészében pernyertes lett. Ezért a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú perköltség rendelkezést is megváltoztatta, és a Pp. 239. § és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte az első- és másodfokú eljárásban felmerült felperesi ügyvédi munkadíj mint perköltség megfizetésére. A felperes javára első- és másodfokú perköltségként figyelembe vehető ügyvédi munkadíj összegét a tárgyalások számának és a nyilatkozatok terjedelmének figyelembe vétele mellett a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés, (5) bekezdés, (6) bekezdés és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2016. október 28.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Oláhné Szabó Margit
tisztviselő

